

HET M.A.B. VÓÓR 50 JAAR

door Prof. J. Nathans

Onvermoeid gaat Dijker door zijn zienswijze van de „publieke” en de „private” taak van de accountant verder uit de doeken te doen. Er zijn nogal wat verschillen van mening in die tijd; Dijker haalt L. J. Harms aan die verzucht dat wanneer iemand over een concreet onderwerp in een tijdschrift zijn mening geeft er onmiddellijk andere schrijvers verschijnen om te betogen, dat zij een geheel andere mening zijn toegedaan. Het resultaat daarvan, zo gaat Harms verder, is, dat studerende niet weten waaraan zij zich moeten houden. Hij was toen al een gezocht opleider en hij bleef dat tot op hoge leeftijd in de zeventiger jaren. Als Harms het al moeilijk had, hoeveel te moeilijker zullen zijn pupillen het niet gehad hebben. Aan het willen verdedigen van een eigen mening kwam de opleiding nog niet zo erg toe.

In het repertorium viel mijn oog op *The Accountant* van 11 januari 1930 waarin gezegd wordt dat . . . *the accountant must be prepared to give constructive advice and adopt new methods and modern ideas and be prepared to assist in directly aggressive progressive policies in the business world*”. Ook een stukje inbreng voor onze accountant-morgen?